

Aan
Provinciale Staten

Onderwerp
rapport *Tussenbalans 2009 Flevoland, dynamiek in balans*

1. Beslispunten

Het rapport *Tussenbalans 2009 Flevoland, dynamiek in balans* te bespreken en te betrekken bij de bespreking van de Algemene Beschouwingen 2010, de voorjaarsnota 2009 en de kaderbrief *Koers 2010*.

2. Inleiding

Wij bieden u de rapport *Tussenbalans 2009 Flevoland, dynamiek in balans* aan voor bespreking in Provinciale Staten, gelijktijdig met de Voorjaarsnota 2009 en de kaderbrief *Koers 2010*. De *Tussenbalans* biedt een overzicht van de uitvoering van het Hoofdlijnenakkoord *Flevoland, dynamiek in balans, 2007 - 2011*. Dit akkoord is leidraad voor dit college en de coalitiepartijen hebben het akkoord onderschreven.

3. Beoogd effect

In deze *Tussenbalans* leggen wij als college verantwoording af over het gevoerde beleid van de afgelopen twee jaren. Daarnaast bepalen wij de koers voor de komende twee jaren.

De uitwerking van maatregelen en de integrale afweging tussen de voorgenomen maatregelen vindt plaats bij de besluitvorming over de Voorjaarsnota 2009 en de Kaderbrief 2010. Deze besluitvorming is gelijktijdig met de *Tussenbalans 2009* beoogd in commissies en Staten.

4. Toelichting

Het hele akkoord overziend zijn wij redelijk positief over wat we hebben bereikt in de afgelopen jaren. Op bepaalde thema's hebben we flinke vooruitgang geboekt en successen behaald. Voor andere doelstellingen constateren wij dat deze zijn opgepakt en worden uitgevoerd, maar zijn we niet zeker of we de doelstellingen aan het einde van de collegeperiode bereiken.

De huidige economische crisis is een belangrijke remmende factor voor de ontwikkelingen in onze provincie. Het hoofdstuk *Ontwikkelingen* schetst bovendien een aantal aspecten waarover aan het begin van de bestuursperiode geen zekerheid was en die in de komende periode een rol spelen bij het besturen van Flevoland.

Tegen de achtergrond van deze ontwikkelingen hebben wij per thema en per speerpunt van ons beleid een evaluatie opgesteld. Wij gaan in op de afzonderlijke doelstellingen die we in het Hoofdlijnenakkoord hebben geformuleerd en die we ook in de programmabegrotingen hanteren. In kleur hebben we de balans opgemaakt per eind 2008.

Vervolgens hebben we op grote lijnen aangeduid welke ontwikkelingen wij de komende twee jaren voorzien. Per doelstelling is met een aanduiding in kleur

Statenvergadering
18 juni 2009 Alg. Beschouwingen

Agendapunt
7.

Lelystad
7 april 2009

Registratienummer
818506

Inlichtingen
Gerbe de Vos

Afdeling/Bureau
CC

Portefeuillehouder
Dijksma, H.

Bijlage

Het Hoofdlijnenakkoord 2007 - 2011 is opgesteld als leidraad voor het handelen van het college van Gedeputeerde Staten (GS). In deze Tussenbalans vindt evaluatie plaats over de eerste periode van het Hoofdlijnenakkoord (2007 en 2008). Als einddatum is 31 december 2008 gehanteerd. En wij bereiden ons voor op de "tweede helft".

Onderstaande aspecten zijn bedoeld om van de Tussenbalans een goed sturingsinstrument te maken en een afwegingskader te zijn om de balans op te maken. Het is bedoeld als hulpmiddel om het gesprek in de staten goed voor te bereiden.

1. Voldoende focus?

Het Hoofdlijnenakkoord is een strategisch document waarin keuzes zijn gemaakt (speerpunten en thema's). Dit betekent dat het akkoord zich richt op een beperkt aantal onderwerpen en themadoelstellingen. Het is goed om de focus op een beperkt aantal onderwerpen te richten. Maar de praktijk is dat er ook aandacht wordt gevraagd voor andere onderwerpen. Bovendien is de positie van de provincie, haar taken en rollen niet altijd scherp af te bakenen. Dit biedt ruimte om nieuwe onderwerpen op te pakken.

Vraag 1 : Heeft het Hoofdlijnenakkoord geleid tot voldoende inperking van doelstellingen en een duidelijke programmering?

2. Is voldoende sturing mogelijk op de doelstellingen van het Hoofdlijnenakkoord?

De begroting 2008 is op de leest van het Hoofdlijnenakkoord geschoeid. Op deze manier is de uitvoering van het Hoofdlijnenakkoord voor bestuur en organisatie centraal geplaatst. Bovendien heeft deze methode geleid tot inzicht en sturing op de themadoelstellingen. Voor 2008, 2009 en de komende jaren zijn afgeleide doelstellingen geformuleerd. Planning en verantwoording sluiten op elkaar aan. De afgeleide doelstellingen behoren bij te dragen aan de geformuleerde doelstellingen. Maar in een aantal gevallen is dat causale verband niet aan te tonen. En soms is het einddoel en vertrekpunt niet steeds concreet en meetbaar geformuleerd.

Vraag 2 : Zijn de doelstellingen van het Hoofdlijnenakkoord voldoende duidelijk en concreet verwoord om in de uitvoering op te kunnen sturen? Is het Hoofdlijnenakkoord een voldoende richtinggevend en kaderstellend document?

8. Doelbereik

De formulering van de doelen bepaalt de mate van de effectiviteit van de uitvoering van het Hoofdlijnenakkoord. Doelstellingen en intenties, indicatoren, monitoring en sturing op resultaten hangen met elkaar samen. De (Provinciale en Gedeputeerde) Staten en de organisatie werken aan het bereiken van de doelstellingen. Maar of de inzet van middelen optimaal is gericht op het eindresultaat is niet eenvoudig aan te tonen.

Vraag 3: Wordt het Hoofdlijnenakkoord effectief en efficiënt uitgevoerd?

4. Thematische aanpak

Hoe werkt het Hoofdlijnenakkoord in de praktijk? De thema's en speerpunten zijn toegekend aan leden van het college van Gedeputeerde Staten. In de organisatie zijn ambtelijk verantwoordelijken aangewezen. De thema's hebben onderling met elkaar te maken en het Hoofdlijnenakkoord vormt één geheel. De vraag is of een integrale aanpak wordt ervaren en of daarop wordt gestuurd.

Vraag 4: Is de integraliteit in de uitvoering van het Hoofdlijnenakkoord voldoende aanwezig? Op welke punten is verbetering mogelijk?

5. Programmatisch werken

Een aantal opgaven van de provincie is ondergebracht in programma's. Deze methode heeft uiteraard voor- en nadelen. Een programmatische aanpak en organisatie kan helpen om de uitvoering effectief te doen verlopen.

Vraag 5: Is het effectief voor de uitvoering van de thema's en speerpunten om dit via programma's te organiseren?

6. De rol van de provincie in samenwerking

De provincie moet voortdurend bepalen welke rol zij in een proces heeft, dan wel wil en kan spelen. Die rol kan per fase van een proces verschillen. Soms is de provincie trekker, soms aanjager en facilitator. In de meeste gevallen is er sprake van een samenwerking tussen een aantal publieke en/of private partijen.

Aan de andere kant wil de provincie kansen benutten. Bijvoorbeeld wanneer de provincie betrokken is of wil zijn bij grote regionale en bovenregionale projecten. Ook krijgt Flevoland kansen om doelen te bereiken wanneer zij zoekt naar aansluiting bij een rijksbelang. In veel gevallen betekent dit een actieve rol, wat bijvoorbeeld kan inhouden dat de provincie zelf de uitvoering (deels) ter hand neemt en risico's neemt.

Vraag 6: Zijn de Staten zich - al van te voren - bewust van de rol die zij spelen en van de risico's bij deelname aan een project met samenwerkende partijen?

7. Uitvoering van het Omgevingsplan

Het Hoofdlijnenakkoord is voor een deel gebaseerd op het Omgevingsplan 2006. Uit de Monitor Omgevingsplan (februari 2009) blijkt dat op de provinciale inzet op veel onderdelen goed is geweest. Op een aantal onderdelen is de effectiviteit echter gering gebleken.

Vraag 7: Als de inzet van de provincie in een project niet effectief is of kan worden, overweegt u dan dergelijke projecten en daarmee impliciet de daarbij horende OPF-doelen te beëindigen.